

ק"פ 36343/05/13 - איגור גולובנסקי, יפים-אפרים וינר, יצחק שגב נגד יובל כהן

ק"פ 36343-05-13

הקובלים

הנאשם

בית משפט השלום באשקלון
בפני כבוד השופטת דינה כהן
בעני 1. איגור גולובנסקי
2. יפים-אפרים וינר
3. יצחק שגב

נגד
יובל כהן

נימוקי הכרעת דין

א. הקובלנה - פלוגתאות, מוסכמות ורקע

1. הנאשם הואשם במסגרת קובלנה שהוגשה נגדו ע"י הקובלים בעבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (ריבוי עבירות) וניסיון לשידול להוצאת לשון הרע, לפי סעיף 6 לחוק איסור לשון הרע התשכ"ה 1965 יחד עם סעיף 30 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ובנסיבות סעיף 33 לחוק.

2. כפי שהודע לצדדים בישיבת 26/10/2017, הנאשם זוכה מן העבירות שיוחסו לו ע"פ הקובלנה; זיכוי הנאשם מעבירת האיומים נשוא האישום השני של הקובלנה, הינו זיכוי שמחמת הספק.

להלן נימוקי הזיכוי:

3. הקובלנה במתכונתה המתוקנת, כוללת שני אישומים, על רקע היות הצדדים להליך, עובדי נמל אשדוד, בתפקידים שונים.

על פי האישום הראשון של הקובלנה, הנאשם איים, בשתי הזדמנויות שונות, על קובל 1; האיום הראשון - בשיחת טלפון, והאיום האחר - במפגש פרונטלי בתחום הנמל; נטען עוד, כי בהזדמנות השנייה, הנאשם אף עבר עבירה של ניסיון לשידול ללשון הרע.

הנאשם הואשם בכך שביום 16/5/2011 סמוך לשעה 08:19, על רקע תלונה משמעתית והחשש של הקובל 1 לפיטוריו בהליך המשמעת, איים על קובל 1 ובשיחת טלפון שהתנהלה ביניהם, אמר הנאשם לקובל 1 להתייצב בפני מר אופיר בר, לבקש סליחה, להודות בתלונה המשמעתית - על אף הכחשת קובל 1 את תוכנה - ולהבטיח למר אופיר בר כי הוא יתנתק מקובל 2, ולא- יפטר (האירוע הראשון).

4. עוד מואשם הנאשם בכך שביום 19/5/2011 סמוך לשעה 10:00 ובהמשך לשיחה הטלפונית, פגש את הקובל 1 בגוררת בנמל, ניסה לשדלו להוציא לשון הרע על קובלים 2 ו-3 ואיים על קובל 1 בכך שאמר לו כי עליו להתייצב בפני מר אופיר בר ולענות לשאלות שיפנה אליו מר אופיר בר, תשובה כוזבת, לפיה הקובלים 2 ו-3 מתכננים, כביכול, לפגוע פיזית במר אופיר בר וכן לחזור על טענה כוזבת זו בפני סמנכ"ל משאבי האנוש בנמל, מר עובדיה כהן, ולא - יפטר. בכך, על פי הטענה, ניסה הנאשם לשכנע את קובל 1 להעליל עלילת שווא על הקובלים 2 ו-3.

עוד נטען כי במהלך השיחה הבהיר הנאשם לקובל 1 שאם מר אופיר בר יבקש שלא יפטרו אותו, הוא לא יפטר.

קובל 1 האמין שלמר אופיר בר יש יכולת למנוע את פיטוריו אם יעשה כדרישתו, כפי שהוצגה לו על ידי הנאשם כפי הנטען כמפורט לעיל, וכי אם ייענה לדרישה, מר אופיר בר ימנע את פיטוריו ואם לא יעשה כדרישתו של מר אופיר בר - יפטר.

קובל 1 לא פעל ע"פ ניסיון השידול ובהמשך עמד בפני ועדת משמעת ובסופו של הבירור המשמעת, הוא פוטר מעבודתו בנמל (האירוע השני).

על פי האישום השני הואשם הנאשם בכך שאיים על מר אלי דר, עובד בנמל, בפגיעה שלא כדין בגופו בחירותו בנכסיו בשמו הטוב או בפרנסתו, בכוונה להפחידו או להקניטו; זאת בכך שסמוך ליום 28/11/2012 בשעת בוקר בגוררת "שמשון" בנמל, ניגש הנאשם אל מר אלי דר, עובד בנמל, ואיים עליו, בהתייחסו לבחירות לוועד דירוגי הגוררות שהיו צפויות להתקיים ביום 28/11/2012. **"אני אכנס כך וזה יהיה הסוף שלך אם תבחר בגוסטב, אני אומר לך אל תתעסק איתי זה יהיה הסוף שלך. אני חוזר אם תבחר בגוסטב אני אלחם כך ואכנס כך, אני רוצה שתשים פתק לבן"**.

נטען כי הנאשם אמר דברים אלה תוך שהפנה אצבע מאיימת לכיוון פניו של מר אלי דר.

5. בהינתן שעסקינן בהליך מסוג קובלנה ובהתאם להוראת סעיף 71 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, לפניית בית המשפט, ביום 2/7/2013 הודיעה הפרקליטות כי אין בכוונתה בנסיבות הקובלנה, לנהל את התביעה.

6. קודם לשמיעת הראיות, העלה הנאשם מספר טענות מקדמיות בגין עתר למחיקת הקובלנה. נטען להגנה מן הצדק, בין היתר, מהטעם שהולדת הקובלנה מטעמים זרים, שיהיו בהגשתה לפי שהוגשה שלוש שנים וחצי לאחר

מועד השיחות נשוא הקובלנה שהוקלטו והגנת "זוטי דברים".

עוד הועלו טענות משפטיות ביחס לעבירות בהן הואשם הנאשם. לענין עבירת האיום נטען כי לנאשם לא היה כל חלק בפיטורי קובל 1 ואין ביכולתו כלל או בסמכותו במסגרת התפקיד שמילא, להביא לפיטוריו וכן שיש לזכותו כבר בשלב מקדמי מעבירה של ניסיון לשידול ללשון הרע מטעמים שפירט.

בקשה זו של ההגנה נדחתה, בין היתר, על מנת שלא לפגוע ב"זכות הגישה לערכאות" העומדת לקובלים שעה שהמחוקק איפשר את מימושה באמצעות הליך הקובלנה (החלטה מיום 22/1/2014).

בהמשך, הוגשה מטעם הנאשם בקשה נוספת למחיקת עבירת הניסיון לשידול להוצאת לשון הרע מן הקובלנה, מהטעם שהעובדות המתוארות בכתב האישום ביחס לעבירה זו, אינן מהוות עבירה בהעדר ציון היסוד הנפשי הנדרש להוכחת העבירה. אף בקשה זו נדחתה, מהטעם ש"ביטול אישום עקב פגם בכתב האישום מן הסוג הנטען יביא לתוצאה לא מידתית בהתחשב בזכות הגישה לערכאות" (החלטה מיום 27/4/2014).

בעקבות זאת, הותר תיקון כתב הקובלנה באופן שבפרק העובדות של האישום השני צוין כי מעשי הנאשם נעשו "בכוונה לפגוע" בקובלים 2 ו-3 (קובלנה מתוקנת בהתאם לאמור הוגשה ביום 28/4/2014).

7. בתשובתו לכתב האישום בנוגע לאישום הראשון- הכחיש הנאשם את כל העבירות שיוחסו לו. הנאשם אישר קיומה של שיחת טלפון בינו לבין קובל 1 ביום 16/5/2011 וקיומה של שיחה פרונטאלית 1 ביום 19/5/2011 אך כפר באיום כלשהו כלפי קובל 1 או בניסיון שידול ללשון הרע.

הנאשם כפר אף באיום הנטען באישום השני כלפי אלי דר.

8. הודגש בסיכומי הקובלים כי אלמלא מגבלת החוק ביחס לעבירות שניתן להגיש בגין קובלנה פלילית, היה מקום להאשים את הנאשם בעבירה של סחיטה באיומים.

9. מטעם הקובלים העידו הקובלים, גב' רחל ברנבוים שתמללה שיחות שהוקלטו ע"י הקובל 1, מר אלי דר עובד הנמל המאויים על פי הנטען באישום השני ורס"מ יובל מלאך, שחקר את הנאשם במסגרתחקירה פלילית וביצע עימות בין הנאשם לקובל 1.

מטעם הנאשם העידו הנאשם, מר צביקה כפיר, מר שביט פרס, ועו"ד ברק כלב.

יצוין כי שמיעת הראיות וההליך המשפטי, חשפו יחסי יריבות מורכבים בין נוגעים בדבר, על רקע תמיכה במועמד זה או

אחר במסגרת הליכי בחירות לוועדי עובדים.

10. מאחר שנפשות רבות אוזכרו ברקע לאירועים ולצורך הבנת טענות הצדדים, נפרט בקצרה אודות תפקידיהם במועדים הרלוונטיים:

- קובל 1, מר **איגור גולובנסקי**, עבד בנמל אשדוד כעובד ארעי בתפקיד קצין מכונה בגוררת כשנה ושמונה חודשים עובר לאירוע המתואר באישום הראשון.
- קובל 2 מר **אפרים וינר** עבד בנמל בתפקיד חובל גוררת ושימש כמזכיר ועד קציני ים בנמל מטעם איגוד קציני ים ארצי.
- קובל 3 מר **יצחק שגב** עבד בנמל בתפקיד חובל גוררת ובעבר היה פעיל בוועד עובדי הנמל.
- הנאשם עצמו מר **יובל כהן** עבד בנמל אשדוד בתקופה הרלבנטית בתפקיד מלח גוררת.
- מר **אופיר בר** עבד בנמל בתפקיד חובל גוררת בה עבד הנאשם בדרך כלל כמלח (תפקיד מקביל לתפקידו של קובל 3).
- עד התביעה מר **אלי דר** - עבד בנמל כקצין ימי במועד הרלבנטי לכתב האישום.
- מר **עובדיה כהן**, סמנכ"ל כח אדם בנמל.
- מר **דוד זהבי**, ראש מחלקת כח אדם בנמל.
- מר **אלדד וקסמן**, סמנכ"ל תפעול, שימש כממונה על מחלקת ים.
- עד ההגנה מר **צביקה כפיר**, שימש כראש מחלקת ים בתקופה הרלבנטית.
- עד ההגנה מר **שביט פרס** ומר **גוסטב יעקובי** - הגישו מועמדותם בבחירות לוועד עובדי נמל אשדוד, מחלקת ים, עת התמודד גם קובל 2.

11. טרם נידרש לטענות הקובלים כנגד הנאשם על פי הקובלנה, להלן רקע עובדתי מוסכם או כזה שאינו נתון במחלוקת של ממש וכפי שעיקרו הובא במבוא לקובלנה:

- קובל 2 התמודד כמועמד בבחירות לוועד עובדי נמל אשדוד וקובלים 1 ו-3 תמכו בו.
- בין הקובלים 2 ו-3 לבין מר אופיר בר, סכסוך מתמשך במסגרתו התנגד כפי הנראה מר אופיר בר למהלכים שהוביל קובל 2.

- על פי הקובלנה, בהיות קובלים 1 ו-3 מזוהים כתומכיו של קובל 2 ועל רקע טענות של הנאשם, כי קובל 2 מכשיל את קידומו בעבודה בנמל, מזוהה הנאשם כתומכו של מר אופיר בר.
- סמוך לחודש מרץ 2011 הגיש מר אופיר בר תלונה משמעתית כנגד קובל 1 שהופנתה אל ראש מחלקת ים-מר צביקה כפיר- לפיה קובל 1 ישן בעקביות במהלך המשמרות ואינו מבצע את הנדרש (נ/5).
- לטענת קובל 1, הגשת התלונה המשמעתית נגדו נבעה מטעמים שאינם ענייניים ומהיותו מזוהה עם קובל 2 ונגד מר אופיר בר.
- בתאריך 17/3/2011 במסגרת התלונה המשמעתית כאמור, שלח הנאשם הודעה באמצעות דואר אלקטרוני למר צביקה כפיר ראש מחלקת ים שתוכנה הוצג לוועדת המשמעת כעדות (לטענת הנאשם לבקשת מר כפיר) ולפיה, בין היתר, "**...במהלך כל המשמרות שבהן עבדתי עמו בחודשים האחרונים נוהג לישון במהלך רוב שעות המשמרת**" (נ/4).
- ביום 11/4/2011 עמד קובל 1 לדין משמעתי בפני ראש מחלקת כח אדם בנמל מר דודו זהבי וקובל 2, על יסוד התלונה המשמעתית כאמור וניצב בפני אפשרות פיטורין.
- ביום 8/5/2011 הגיש מר אופיר בר תלונה בתחנת משטרת אשדוד נגד הקובלים במסגרתה טען, בין היתר, שהגיעו לאוזניו שמועות לפיהן הקובלים מתכננים לפגוע בו פיזית.
- כעבור מספר חדשים גנזה המשטרה את התלונה בעילת "חוסר אשמה" (הודעה מתקנת מטעם ב"כ הקובלים מיום 18/10/2015 עמ' 53 ש' 13 לפר').
- בתאריכים 16/5/11 ו- 19/5/11 התנהלו שיחות, נשוא קובלנה זו, בין הנאשם לבין הקובל 1 שהוקלטו ע"י הקובל 1 (ההגנה טענה לקיומה של שיחה נוספת מתאריך 17/5/11).
- ביום 23/8/2011 יחד עם הקובלים האחרים הגיש קובל 1 תלונה בתחנת משטרת אשדוד נגד הנאשם בה טען שהנאשם איים עליו וסחט אותו באיומים.
- ביום 3/9/2011 נמסרה לקובל 1 החלטת משטרת אשדוד "לסגור את התיק ולא להמשיך את הליכי החקירה או התביעה בו".
- ביום 4/9/2011, בסופו של ההליך המשמעתי, פוטר הקובל 1 מעבודתו בנמל (בהמשך העיד כי עבר לעבוד בחברת חשמל).
- ביום 23/9/2012 הגישו הקובלים ערר על סגירת התיק שעניינו תלונת קובל 1 כאמור (צוין בכתב הקובלנה כי עד למועד הגשת הקובלנה לא התקבלה תשובת פרקליטות המדינה לערר).
- ביום 10/11/2011 וקודם להגשת הקובלנה נשוא עניינו, הגישו מר אופיר בר והנאשם קובלנה פלילית כנגד קובל 2 ומר מיכאל מוצקין בעבירה של פרסום לשון הרע בכך שעל פי הנטען תלו

האחרונים מכתב על לוח המודעות של מועדון הגוררת בנמל אשדוד ובו אמירות בבחינת לשון הרע כנגד הקובלים שם (הנאשם כאן ואופיר בר). במכתב קראו קובל 2 ומר מוצקין, בין היתר, שלא להסכים לעבוד בגוררת עם אופיר בר והנאשם כיון שלא יוכלו להגן מפני האשמות מצידם גם אם מדובר בהאשמות שקריות (נ/7).

הליך זה הסתיים בזיכוי הנאשמים מחמת הגנת זוטי דברים (נ/1 ק"פ (שלום אשדוד) 19891-11-11 - החלטת כב' השופטת שלו מיום 17/3/2013) והליכי ערעור הסתיימו בקבלת הערות בית המשפט והסרת טענות הדדיות בקשר להוצאת הדיבה במישור האזרחי (פרוטוקול מיום 19/4/2015, עמוד 32, שורות 7-10).

ב. טענת האיום - השיחה הטלפונית (אישום ראשון האירוע הראשון)

12. עדותו של קובל 1 הינה העדות המרכזית מטעם הקובלים, בהיותו העד הישיר הרלבנטי לשיחות שניהל עם הנאשם, כאשר קובלים 2 ו-3 העידו בעיקר אודות חלקם בשרשרת הארועים, נסיבות ורקע לשיחות נשוא הקובלנה כפי שהוקלטו ע"י הקובל 1.

לשיטת הקובלים, יש בעדות קובל 1 הנתמכת בתמליל השיחה שהקליט, תוך הכרת הרקע לדברים, כדי לבסס את את יסודות עבירת האיום. בין היתר הופנית לעדות קובל 3 אודות הרקע לסכסוך והמניע בתמיכה לטענה כי הוכח אף יסוד הכוונה הפלילית שבעבירה.

13. הנאשם מצידו וכאמור הכחיש כל איום כלפי קובל 1 בדבריו (פרוטוקול, עמוד 63, שורות 15-16, 23-24). לטענתו כל מטרתו הייתה להשיא עצה לקובל 1, לסייע לו למנוע פיטוריו (פרוטוקול, עמוד 82, שורות 16-23; עמוד 86, שורות 20-27).

המישור הנורמטיבי-

14. סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, קובע כדלקמן:

"המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים".

עבירת האיום היא עבירה התנהגותית. להוכחת עבירה זו נדרשת פעולת איום, שבוצעה מתוך כוונה להפחיד או להקניט. לא נדרש להוכיח שהאיום השיג את מטרת המאיים.

הקביעה האם תוכן ביטוי הוא מאיים נעשית על פי אמת מידה אובייקטיבית, מתוך נקודת מבטו של אדם מן היישוב, המצוי בנסיבותיו של המאיים. בחינת תוכן הביטוי תתבצע בתוך ההקשר שבו ניתן הביטוי ואת המסר

שהיה גלום בביטוי (רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל ס(4) 96, בעמודים 107-108).

משכך, גבולות עבירת האיומים אינם ברורים וייתכן שהתבטאות בעלת תוכן תמים לחלוטין תגבש איום חמור במקום אחד, והתבטאות בעלת תוכן פוגע או מעליב, לרבות בקללות, עשויה שלא לגבש איום במקום אחר (ת"פ (שלום תל אביב) 4926-02-14 מדינת ישראל נ' אגאי (7/10/2015), בפסקאות 45-49 לפסק הדין, וההפניות שם)).

בהתייחס ליסוד הנפשי הנחוץ להרשעה בעבירת האיום נזכיר כי היסוד הנפשי "בכוונה" משמעותו "במטרה" מתוך שאיפה להשיג את ההפחדה או ההקנטה (ראו למשל המובא בעניין ת"פ (אשדוד) 1162-09 מ"י נ' אילן שמחי (12/10/2010)).

ומן הכלל אל הפרט

15. על רקע ההלכות שאוזכרו לעיל, יש מקום לבחון האם הוכח "איום" על פי אמת מידה אובייקטיבית מנקודת מבט של אדם מן הישוב המצוי "בנסיבותיו של המאשים" והאם הוכח יסוד הכוונה הפלילית.

16. הוסכם שהנאשם אמר לקובל 1 בשיחה הטלפונית את המלל והביטויים הנשמעים בתקליטור שהוגש מטעם הקובלים (ת/4) ומובאים בתמליל (ת/1).

17. להבנת טענות הצדדים ועל מנת להתרשם מן האווירה והרקע שעמדו בבסיס הטענות יובא תוכן השיחה מיום 16/5/11 שבין הנאשם לקובל 1 להלן כפי שזו עולה אף מהאזנה לתקליטור (ת/4) ומהתמלול (ת/1):

"הנאשם:
.....אתה מבטיח לאופיר שאתה מתנתק מהשמן, מוינר, אני מבטיח לך שאם אתה עושה את זה, אופיר הולך ועושה הכל ועוזר לך ואתה נשאר בנמל והכל יהיה בסדר, כי אם אתה לא תעשה את זה, אני אומר לך, אני אתמול דיברתי עם אנשים, אני יודע, הולכים לפטר אותך".

קובל 1: "זה אני יודע".

...

הנאשם: ...אז זה הדרך היחידה שאפשר לעזור לך, ואני באמת רוצה לעזור לך, ואני מציע לך לעשות את זה.

קובל 1: תשמע, עזרת לי מספיק.

הנאשם: אתה תעשה מה שאתה מבין, אני הסברתי לך בזמנו, יש כאן מלחמה

קשה, אתה נכנסת פה לתוך המלחמה הזאת, לא באשמתך, זה הדרך שאתה יכול לצאת החוצה".

קובל 1: כן, אבל המלחמה הזאת, ואתם ידעתם טוב מאוד, והקלטתם אותי, למצבים שאין חזרה בזה.

הנאשם: טוב, אני אומר לך, יש כאן דרך חזרה, זה הדרך. אתה רוצה? תעשה, אתה לא רוצה,

קובל 1: תקשיב לי, יובל, ברגע ששולחים את המכתב הזה, ואנשים חייבים, חייבים - אבל חייבים לתת תגובה. ולא משנה אם אני אעשה עכשיו מהפכות, אפילו אזהרה בתיק זה כבר מפיל אותי. אזהרה קטנה שנכנס לתיק האישי זה כבר מפיל אותי ואתה יודע את זה טוב מאוד. אז אין דרך חזרה.

הנאשם: אני היו לי 6 בירורים משמעותיים, 6 לא 1. עם אזהרות ועם איום, איום בפיטורין, מכתב פיטורין כבר היה לי, והצלחתי להפוך את זה ולהפוך את זה בחזרה.

קובל 1: השאלה היא אחרת, למה אני? החוליה החלשה.

הנאשם: אני לא רוצה לדבר על זה עכשיו, אני לא יודע אם אני לא מקליטים אותי, זה אני אדבר איתך ב-4 עיניים אולי. אני אומר לך, זאת הדרך שלך, ואתה יכול, ואחר כך גם ינקו לך גם את ההערה הזאתי והכל יהיה בסדר. אם הכל יהיה בסדר, אני אומר לך תאמין לי ואתה יכול להאמין לי - גם התיק שלך יהיה נקי, יקח קצת זמן - כמה חודשים, אבל הוא יהיה נקי.

קובל 1: מה אני אגיד לך?

הנאשם: תחשוב על זה, אני מבקש ממך לעשות את זה כי אני באמת כואב לי על מה שקרה לך.

קובל 1: אבל המכתב האחרון גם הוספת לזה קצפת בוא נגיד.

הנאשם: נכון, נכון, נכון. תאמין לי, גם אני במצב שגם לי לא תמיד יש הרבה ברירות.

קובל 1: זאת אומרת זה לא היה בכוונה.

הנאשם: זה לא עניין של בכוונה או לא. אני לא היו לי הרבה ברירות, גם אני

צריך לעשות, גם אני צד במלחמה פה, ואני לא יכול ללכת נגד הצד שלי... כי אחרת גם אותי היו מפטרים... אז אני לא יכול ללכת לעזור לוינר נגד החברים שלי... אם היית שומע בקולי מההתחלה ולא מתקרב לוינר, אז זה לא היה קורה לך... אני מציע לך, הדרך היחידה לתקן את זה, זה מה שאמרתי לך: 3 דברים - ללכת לאופיר, לבקש סליחה, להודות ולהבטיח שאתה מתרחק מוינר

אבל סליחה, על מה?

קובל 1:

הנאשם: לא חשוב. לא חשוב... תגיד לו נכון, הרגשתי לא טוב, אני זה אני פה אני שם, לא משנה. תדבר עם אופיר. אופיר הוא היחידי שיכול לעזור לך היום.

קובל 1: טוב.

הנאשם: זה מה שיש לי להגיד לך, אני אומר לך את זה, זה מה שיכול לעזור לך וזהו.

קובל 1: הבנתי. אוקי.

הנאשם: טוב.

קובל 1: תודה.

הנאשם: בבקשה. ביי.

קובל 1: ביי". (ת/1).

18. יאמר כי הדברים כפשוטם כפי שהוקלטו, אינם מלמדים לשעצמם על עבירת איום מצד הנאשם כלפי הקובל 1, בבחינת "דברים המדברים בעד עצמם" והמלל כפי שהובא לעיל, בפרט הפתיח טעונים הסבר והבהרה; משכך יש להידרש לעדויות הקובלים ובעיקר הקובל 1 מחד גיסא והנאשם מאידך גיסא לצורך הבנת תוכנם ומשמעותם של הדברים.

גרסת הקובלים

19. כרקע לאיום הנטען, תיאר קובל 1 בעדותו, כי מר אופיר בר כתב עליו תלונה שקרית לפיה כביכול הקובל 1 ישן במהלך משמרת, תלונה אותה הפנה אל רב חובל הנמל ושבעקבותיה נערך בירור משמעתי על ידי ראש מחלקת משאבי אנוש, במהלכו הוכחה חפותו.

20. לדבריו, **ברגע שנודע לאופיר שתמכתי באפרים, אופיר כתב עלי תלונה שיקרית לרב חובל הנמל ובגלל זה היה לי ברור משמעתי אצל דודו זהבי ראש מחלקת משאבי אנוש**" (עמ' 11 ש' 14,15).

קובל 1 הוסיף כי במסגרת הברור הוגש מכתב שנכתב ע"י הנאשם **"... עם נוסח שקרי שבא לתמוך באופיר ולרצות את אופיר להכשיל אותי לאיים עלי לפגוע בי"** (פרוטוקול, עמוד 11, שורות 6-15, 24-26).

21. קובל 1, בעדותו, ציין שהקליט את השיחה הטלפונית שבינו לבין הנאשם ושבה איום וציין **"כבר בתחילת השיחה הבנתי שיוכל מאיים עלי. אמר אם תעשה מה שאני אומר לך זאת אומרת מה שיוכל אומר לי, לא תפגע ואם לא תעשה אז הוא כבר דיבר עם אנשים והולכים לפטר אותי. הוא הכין את הקרקע"** (פרוטוקול, עמוד 10, שורות 14-15, עמוד 11, שורות 2-4).

קובל 1 העיד כי הנאשם למעשה אמר לו **"אם תעשה מה שאני אומר לך לא תפטר. אם לא תעשה מה שאני אומר תפטר"** (פרוטוקול, עמ' 14 ש' 25-27).

קובל 1 ציין כי הוא הבין מדברי הנאשם כפי שנשמעו בהקלטה, שאם ימלא אחר הנחיות הנאשם, שלושה דברים, אזי, לא יפוטל: **"...להודות, לבקש סליחה, להתנתק, אז הוא לא ידאג לפטר אותי יוכל כהן. אז הוא דיבר עם אנשים והכין את הקרקע לפיטורים אם אני לא עושה את הדברים. במילים אחרות אם אתה לא איתנו אתה נגדנו ואם אתה נגדנו נראה לך מה זה"** (פרוטוקול, עמוד 12, שורות 1-10; עמוד 14, שורות 14-17).

קובל 1 העיד כי הנאשם אמר לו שאם לא היה בוחר בקובל 2 אפרים וינר, **"כל זה לא היה קורה לו"** והבהיר ש"הכוונה לאיומים למכתבים שיקריים שהם כתבו ולסבך אותי. כל זה לא היה קורה לי" (פרוטוקול, עמוד 16, שורות 19-24).

קובל 1 ציין שהאמין לדברי הנאשם, כיוון שהנאשם מסר לו ששוחח עם אנשים והוא יודע שהוא קובל 1 צפוי לפיטורין והאמין לכל מילה של הנאשם וליכולת שלו, נוכח קשריו לגרום לפיטוריו (פרוטוקול, עמוד 12, שורות 8-10; עמוד 19 ש' 24 ואילך).

קובל 1 התייחס לדבריו לנאשם לפיהם הנאשם **"עזר לו מספיק"** והבהיר שאמר את הדברים בציניות והתכוון למכתב ששלח הנאשם בעניין התלונה שהוגשה כנגדו (פרוטוקול, עמוד 13, שורות 9-10).

לשיטת קובל 1 בדברי הנאשם בהתייחסו למילה **"קצפת"** הודה הנאשם בכך שהמכתב שכתב בעניין התלונה שהוגשה כנגד קובל 1 הוא שקרי ולדברי קובל 1 הנאשם הוסיף שגם הוא הנאשם נמצא במצב שאין לו הרבה ברירות (פרוטוקול, עמוד 15, שורות 1-6).

קובל 1 שלל את האפשרות שבשעה שהנאשם מסר התייחסותו לתלונה שהוגשה כנגד קובל 1, הנאשם כלל לא חשב על תוצאה של פיטורין ומסר "בגלל מה פוטרת? כמובן שגם בגללו. גם בגלל אופיר וגם בגלל יובל פוטרת..." (פרוטוקול, עמוד 24, שורות 22-26). קובל 1 דחה גם את הטענה לפיה לנאשם לא הייתה ברירה אלא למסור המכתב (פרוטוקול, עמוד 25, שורות 3-4) וכן דחה את הטענה שהנאשם ניסה להזהירו ולהסביר לו שיש "מלחמה על הגב שלו". קובל 1 ציין שהוא שימש ככלי בידי מר בר והנאשם (פרוטוקול, עמוד 27, שורות 13-15).

22. קובל 2 העיד, בין היתר, כי היה חבר בוועדת הביורורים ומכח חברותו זו קיבל אף הוא את התלונה שהוגשה כנגד קובל 1 (פרוטוקול, עמוד 34, שורות 6-8).

קובל 2 מסר שקובל 1 העביר לו את קלטות השיחות.

קובל 2 שלל אפשרות שהנאשם פנה לקובל 1 כחבר ולדברי קובל 2 "יובל לא יכול להיות חבר של איגור" (פרוטוקול, עמוד 43, שורות 14-19).

קובל 2 התייחס למכתב נשוא הקובלנה הקודמת (נ/7), במסגרתו קראו קובל 2 ומר מוצקין שלא לעבוד עם מר אופיר בר ועם הנאשם. קובל 2 ציין שמכתב זה נכתב על רקע התלונה השקרית של מר אופיר בר כנגד קובל 1 והעדויות של הנאשם במסגרת תלונה זו (פרוטוקול, עמוד 47, שורות 12-21).

23. קובל 3 העיד, בין היתר, שבמהלך חודש מאי 2011 שמע מקובל 2 שהנאשם איים על קובל 1 והתייחס לרקע ונסיבות כפי שחלקן פורטו וכן ציין ששמע את הקלטות השיחות (פרוטוקול, עמוד 78, שורות 28-30). קובל 3 הוסיף שקובל 2 ציין בפניו שיש ראיות מוצקות לאיומים ושלח לו את ההקלטות באמצעות הדואר האלקטרוני (פרוטוקול, עמוד 8, שורות 3-10).

הכרעה

24. במסגרת הליך פלילי בית המשפט ירשיע בעבירה, רק אם כל ההסברים והפרשנות שניתנו לראיות המצביעות על חפותו של הנאשם, נדחו כחסרי ערך. על בית המשפט להשתכנע כי העובדות אינן מתיישבות עם מסקנה רציונלית אחרת כלשהי מזו שהנאשם אשם בדינו (ע"פ 6351/94 סימון בן ארי נ. מד"י מט (3), 45).

25. לאחר שבחנתי את הנשמע בקלטת חזור ושמע וכמפורט בתמליל, על רקע הקשר הדברים העולה מהעדויות שפורטו ובמיוחד עדויות קובל 1 והנאשם, תוך בחינת טענות הצדדים על רקע המבחנים שעל בית המשפט לישם, מסקנתי היא כי הסבר הנאשם לדברים, הוא הסבר אפשרי לא פחות ממשמעות הדברים בעיני הקובלים.

אמנם דברי הנאשם כפי שנאמרו בפני קובל 1 וכפי שתועדו (ת/4), התפרשו אצל קובל 1 כאיום; אולם, הדברים עשויים לשאת משמעויות אחרות סבירות לא פחות, שאינן עולות כדי עבירה פלילית ואפרט.

26. הנאשם נדרש להתייחס לטענות כנגדו במספר הזדמנויות: בהודעתו במשטרה (ת/5), בעימות שנערך בינו לבין קובל 1 במסגרת החקירה הפלילית כנגדו (ת/3) וכן בחקירתו בבית המשפט.

בעדותו ביקש הנאשם להעיר, כי אף שהחוקר ציין דבר קיומה של הקלטת ותוכנה באופן כללי, הקלטת לא הושמעה לנאשם עובר או במהלך חקירתו. בהודעה זו אישר שהתקשר אל קובל 1 ואמר לו דברים דומים לכך שקובל 1 יעזוב את נאשם 2 ויבוא ויתנצל בפני אופיר בר ואז יש סיכוי שישאר בנמל (ת/5, עמוד 3, שורות 58-60).

הנאשם מסר בעדותו "**...התקשר אליי רב חובל הנמל. אני לא ידעתי שאופיר כתב תלונה. צביקה כפיר, ואומר לי הגיעה אליי תלונה של אופיר בר על איגור שיטן ומה אתה יודע על זה? אני לא זוכר את השיחה במדויק. דיברנו כמה דקות. אמרתי לו מה אני יודע (במקור- יודעת - ד"כ) ההתנהלות בשבועות האחרונים או אפילו חודשים אחרונים ואז הוא ביקש ממני להעביר לו מכתב על הדברים שאמרתי לו**" (פרוטוקול, עמוד 49, שורות 29-32; עמוד 50, שורות 1-2).

בפניי תיאר הנאשם אודות הנסיבות בהן היה נתון שעה ששלח את "עדותו" כנגד קובל 1 בהודעת דואר אלקטרוני לפיה קובל 1 ישן במהלך משמרות (נ/4), כשמצד אחד וועד העובדים רודף את הנאשם ומתנכל לו ומצד שני ההנהלה רודפת את הנאשם ומתנכלת לו. הנאשם הסביר כי התייחס לראש המחלקה מר צביקה כפיר אליו היה כפוף, כאל אדם הגון שלא בכל תלונה נגדו התייחס אליו כאל אשם ולכן כאשר ביקש ממנו "עדות", לא יכול היה הנאשם לסרב לבקשתו. לדברי הנאשם עדותו כנגד קובל 1 הייתה "עדות" אמת, והראיה לכך לשיטתו, שבעניין החשד כנגד קובל 1 כי שתה אלכוהול במהלך העבודה ציין הנאשם ב"עדותו" באופן מפורש שהדבר לא היה (פרוטוקול, עמוד 66, שורות 5-11; עמוד 89, שורות 7-21 וכן ההודעה ת/5).

27. בהודעתו, מסביר הנאשם מדוע פנה אל קובל 1, וציין כי עשה זאת לאחר שנודע לו שהתלונה יכולה לגרום לפיטוריו של הקובל 1.

הנאשם ציין, "**...אני יצרתי קשר עם איגור (קובל 1- ד"כ) ביוזמתי וניסיתי (במקור- צ"ל וניסיתי ד.כ) לשכנע אותו שהוא נג דרך שגויה כנגד אופיר בר, אני הצעתי לו לפעול בדרך אחרת.... וזה יוביל לענישה שלפי דעתי תהיה מידתית וקטנה יותר למה שהמלחמה תביא אותו, אני רוצה להדגיש...אני לא מנהל אין לי שום השפעה אני אין לי יד ורגל בהחלטות ההנהלה, כל מה שאמרתי לאיגור שזו דעתי האישית במה שנוצר, לצערי איגור הקליט את דברי ראיתי חלק מהתמלולים שנערכו, התמלולים מה שאני ראיתי לא שיקפו את מה שאני אמרתי לו...**" (ת/5, עמוד 1 שורה 7; עמוד 2, שורות 8-13).

לדברי הנאשם, "**אני חשבתי כי אפרים וינר ניצל את התלונה של אופיר בכדי לעשות מלחמה...כאשר החשבון של אפרים.... היה פשוט אם הוא יצליח להוכיח כי אופיר שיקר ואיגור יצא זכאי, המעמד החברתי של אפרים וינר יתחזק והוא יוכל לפגוע באופיר והוא יוקע כשקן וכמעליל, ובמידה והוא לא**

יצליח איגור ישלם את המחיר...אפרים אמר כי במשחק שחמט מקריבים חיילים ואיגור בענין היה חייל
כזה שיש להקריבו אני ניסיתי (במקור- ניסית- ד"כ) למנוע מאיגור להימנע להגיע למצב הזה במתן עצה"
(ת/5, עמוד 3, שורות 62-67).

וכן,

"...אני דיברתי עם אופיר ובקשתי ממנו והתחננתי לפניו זה ... שיחת מסדרון ודודו זהבי אמר לי כי
היחידי שיכול להשפיע על תוצאות הבירור הזה, זה האיש שהתלונן אופיר בר אני התחננתי לאופיר בר
ואמרתי לו כי הוא יפנה להנהלה ויבקש שלא יחמירו עם איגור עד כדי פיטורין התשובה של אופיר
הייתה שבמידה כי איגור יודה במה שאופיר מאשים אותו ויודה כי אופיר לא משקר, אופיר יהפוך
עולמות שאיגור לא יפוט, אבל אופיר אמר כל זמן שאיגור טוען כי אופיר משקר הוא לא יעזור לו,
ועם הנתונים האלה פניתי לאיגור והצעתי לו שיתנתק שאפרים וינר וידבר עם אופיר ואני משוכנע
שאופיר יעזור לו במידת יכולתו, אני עשיתי את זה כי רציתי למנוע את הפיטורין של איגור" (ת/5, עמוד
4, שורות 97-103).

28. בעימות שנערך בין הנאשם לקובל 1 ביום 19/3/2012 בשעה 12:03 מסר הנאשם, "...אני אמרתי לאיגור
שבמידה והוא יודה בעבירות שמיוחסות לו על ידי אופיר, אני בטוח שאופיר ידבר עם עובדיה על מנת שהוא
ייקל בעונשו למינימום האפשרי ועם הזמן זה ישאר בהערה בתיק האישי שלו, ואין לי סמכות או יכולת אין
לי קשרים שאני יכול להבטיח לו איזה הבטחה, איגור יודע כי אין לי מעמד, ואני לא יכול לעשות שום דבר
מהדברים שהוא מיחס לי" (ת/3, עמוד 2, שורות 26-30).

29. בעדותו בבית המשפט שב הנאשם ותיאר שפגש במר דודו זהבי ושוחח איתו על חוסר הצדק שבפיטורי קובל 1 בגין
התלונה ובתגובה מר זהבי מסר לנאשם "...תשמע, זה עבר בכלל לשלב ב', זה בכלל לא בידיים שלי והיחידי
שיכול לעזור פה לאיגור זה אופיר בר..." (פרוטוקול, עמוד 55, שורות 23-27).

בהמשך, העיד הנאשם שפנה למר אופיר בר והבין שרק הוא יכול לסייע לקובל 1 (פרוטוקול, עמוד 56, שורות
28-32, עמוד 57, שורות 1-4). הנאשם ציין שהאמין וקיווה שאופיר בר יכול לעזור לקובל 1 ולמנוע את פיטורין
(פרוטוקול, עמוד 102, שורות 1-5, 11-14). כן הוסיף הנאשם שהיום, אינו יודע בוודאות אם מר אופיר בר אכן
יכל היה למנוע את פיטורין של קובל 1 (פרוטוקול, עמוד 124, שורות 12-21).

כרקע ציין הנאשם שכאשר קובל 1 התחיל לעבוד בנמל ניסה להסביר לקובל 1 "מי נגד מי במחלקה" והציע
לו שלא להיות מזוהה עם אף אחד, כדי לא להיפגע מכיוון ש"כולם אחד נגד השני וכבר אי אפשר לדעת אף
פעם". הנאשם ציין שבעבר נמסר לו על ידי קובל 2 "...אין אצלנו דבר כזה שאתה לא שייך, אתה או
שאתה אתנו או שאתה נגדנו. ...הציטוט לא מדויק, אבל זה רוח הדברים" (פרוטוקול, עמוד 57, שורות
10-17 וכן עמוד 67, שורות 22-24).

הנאשם חוזר והסביר במסגרת חקירתו הראשית והנגדית מספר פעמים, כיצד סבר כי נעשה לקובל 1 עוול שכן לשיטתו לא היה צריך קובל 1 להיות מפוטר ושקובל 1 נקלע "למאבק של אגואים ויצרים, ושנאות, ונקמות, וכל, מחול שדים שלם, שהוא לא היה צריך להקלע אליו והוא נפגע ממנו. ואני רציתי למנוע ממנו להיפגע" (עמ' 61 ש' 16-21 וכן עמ' 87 ש' 6-8 ועוד).

הנאשם הדגיש שדבריו היו בגדר המלצה בלבד, ולא היה ברור לו האם קובל 1 יאמץ המלצתו או לא. הנאשם הוסיף שמהיכרותו את מר אופיר בר, היה חשוב לו לאופיר שלא יוצג כשקרן ואם קובל 1 היה מודה שישן, אופיר בר היה עוזב את הנושא שכן אם אחד מעובדיו של אופיר בר היה ניגש אליו ומציין בפניו שהוא מרגיש לא טוב או עייף אופיר בר היה מאפשר לאותו עובד לישון (פרוטוקול, עמוד 68, שורות 1-19, 30-31, עמוד 69, שורות 20-22).

הנאשם הדגיש "אין לי שום השפעה אם יפטר או לא יפטר. אין לי שום השפעה על כלום בדברים האלה. אני רק יכול לתת עצה, שיכול להיות שהיא עצה טובה, יכול להיות שהיא עצה לא טובה וזה הכל" (פרוטוקול, עמוד 87, שורות 6-7).

30. מסקנתי לענין טענת האיום כלפי הקובל 1, "בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו...", בהקשר לאמירות הנאשם כפי שהוקלטו: "...אתה מבטיח לאופיר שאתה מתנתק מהשמן, מויןר, אני מבטיח לך שאם אתה עושה את זה, אופיר הולך ועושה הכל ועוזר לך ואתה נשאר בנמל והכל יהיה בסדר, כי אם אתה לא תעשה את זה, אני אומר לך, אני אתמול דיברתי עם אנשים, אני יודע הולכים לפטר אותך", "זה הדרך שאתה יכול לצאת החוצה", "אני אומר לך, עכשיו, בשביל לצאת מהבעיה שלך...זאת הדרך שלך", "אני אומר לך תאמין לי...גם התיק שלך יהיה נקי...", "אני מציע לך, הדרך היחידה לתקן את זה זה מה שאמרתי לך: 3 דברים-ללכת לאופיר, לבקש סליחה, להודות ולהבטיח שאתה מתרחק מויןר..." וכו', כי אלה מתיישובות אף עם משמעות הדברים כפי הסביר הנאשם; זאת, גם אם אקבל את טענת הקובל 1 כי סבר שבכוחו של הנאשם לגרום לפיטוריו.

31. שעה שבוחנים הנתגבשו יסודות עבירת האיום, כאשר המלל מושא האיום, אינו מדבר בעד עצמו וטעון הסבר וההסבר שניתן על ידי הנאשם הגיוני ומתישב עם הקשר ושרשרת הארועים על רקע הלך הרוח והנסיבות המורכבות כפי שפורטו, לא אוכל לקבוע כי הוכחו יסודות עבירת האיום במישור העובדתי, לענין האיום בפגיעה.

כן לא הוכחה, ברמה הנדרשת בפלילים, הכוונה הפלילית הנדרשת להרשעה ולא אוכל לקבוע כי דברי הנאשם נאמרו בכוונה להפחיד או להקניט.

32. מטעמים אלה סברתי שלא הוכחה ברמה הנדרשת בפלילים עבירת איום מצד הנאשם במסגרת שיחה הטלפונית, ולפיכך הוריתי על זיכוי הנאשם מעבירת האיום הראשונה שיוחסה לו במסגרת האישום הראשון.

ג. האירוע השני - "השיחה הפרונטאלית" (אישום ראשון, אירוע שני)

33. בעניין השיחה שהצדדים הגדירו כשיחה "הפרונטאלית" מיוחסות לנאשם עבירות של אימים וניסיון לשידול ללשון הרע.

34. אף בעניין השיחה "הפרונטאלית" טעונים, לטעמי הדברים הסבר והתייחסות וכפי שבמסגרת שמיעת הראיות, נדרשו לכך בראש וראשונה הדוברים בשיחה.

להבנת טענות ב"כ הצדדים והרקע להן, להלן תוכן השיחה בין הנאשם לקובל 1 מיום 19/5/11 כפי שהוקלטה ותומללה (ת/2):

"הנאשם:אופיר ישאל אותך שאלה, תגיד לו כן ותעיד על זה אצל עובדיה, אתה יודע על מה אני מדבר, תעיד את זה אצל עובדיה זה יושב שבוע אף אחד לא ידע מזה, בסדר? (לא ברור- רעש) עכשיו תשמע...לדבר איתך עליו תגיד לו כן, גם אם זה לא תגיד לו כן.

קובל 1: זהו זה.

הנאשם: הוא ידבר איתך.

קובל 1: אין בעיה נפתח את כל הקלפים אין לי מה להפסיד.

הנאשם: על וינר ועל שגב הוא חושב שהם הולכים לפגוע בו פיזית שמעתי על זה מדברים על זה.

קובל 1: מי?

הנאשם: שגב ווינר תגיד לו כן.

קובל 1: במי לפגוע פיזית?

הנאשם: באופיר.

קובל 1: לא לא לא לא תשמע עד כאן.

הנאשם: אוקי.

קובל 1: אני מצטער עד כאן.

(רעש)

... (שיחה עם דובר אחר על רקע רעשים, מוזיקה, הפסקה ארוכה על רקע רעשים - ד.כ.)

הנאשם: תראה אבל מה שאמרתי לך בינינו שיישאר, גם אם אתה אומר לא זה לא אין בעיה אולי תגיד שלא אמרתי לך את זה.

קובל 1: תקשיב אני בא לפי להתפרנס. אך ורק.

הנאשם: מה שאמרתי לך אמרתי לך. זהו. אני.

קובל 1: בלי, בלי משחקים ובלי כלום. איך שאתה רואה אותי אני רק בא להתפרנס. כלומר ולגבי התאונה אין בעיה, אני קצת הכל, מה, מה כן ומה לא.

הנאשם: מה שיוכל הציע לך? הצעה שלי, תעלה לרמה, תבקש לדבר איתו בארבע עיניים. עם אופיר, בלי אופיר, לפני אופיר, יחד. אני מציע לך לדבר קודם כל עם אופיר, אופיר גם מביטח. אם אופיר יבקש שלא יפטרו אותך, לא יפטרו אותך. אני אתם לך כמו שאמרתי קודם וינר גורם לך נזק.

קובל 1: תקשיב יובל, אני, אני לא רוצה פשוט לפתוח עכשיו, כשיהיה אופיר ואתה תהיה ושמעון יהיה אין בעיה נפתח עם הצוות.

הנאשם: לא, זה צריך לדבר בארבע עיניים עם אופיר.

קובל 1: בסדר, אבל אתה יודע, התלונה היא סך הכל היינו פה צוות, נפתח כמו צוות או שנגמור כמו צוות, או שכן נדבר או שלא נדבר, אבל בלי שום קשר, לא פעם ולא פעמיים ולא שלוש הערתי את אופיר בר כש(לא ברור) התקשרה והוא לא שמע.

(מדברים ביחד)

...

קובל 1: זה לא משנה, היית מנמנם. זה היה ישן, זה. תקשיב. אף אחד לא פרה קדושה, אבל אתם אחראים לזה שעשיתם רצח אופיר, גרמתם לי לסבל ולאבל.

הנאשם: עוד הפעם, מי שגרם לך לרצח אופיר זה לא אני, לא אופיר ולא אף אחד. זה חיים וינר. וחיים וינר מה שהוא עשה פה זה הנזק הכי גדול. לכולם, לא רק לך, גם לי, גם לאופיר לכולם.

- קובל 1:** תקשיב, אני לא עכשיו לוקח את זה למשהו, אני לוקח נקודתי, ספציפית עלי, עלי.
- הנאשם:** אוקי, אז אני אומר לך עוד הפעם אני לא מדבר עכשיו עליך, אני לא מדבר עלי מה שעשו, מה שחיים וינר עשה לי, ואני לא יכול לדבר. תראה מה הוא עשה לי, שש שנים. אתה קצין פה נכון? למה אני לא קצין פה? אני שש שנים לא הייתי צריך.
- קובל 1:** שאלתי, שאלתי את אפרים וינר אמרתי מה יש לך עם יובל, הוא אומר אין לי כלום ואם יש לו משהו להגיד שיגיד יבוא אלי ונדבר. תקשיב, מספיק עם כל הקקמייקה. אם משהו לא נראה לך תגיד איגור, תקשיב, וזה לא נראה לי מבקש ממך אל תעשה.
- הנאשם:** זה אם הייתי קצין הייתי אומר לך.
- קובל 1:** רגע, אבל מה, מה עשו לי? שמו לי סכין בגב, עשו ממני אני לא יודע מה, גם שתיין, אני מצטער, גם שתיין עשו ממני, גם אתה יודע אני ישן כל היום ומקבל על זה כסף, גם לא אחראי שצריכים לשלוח, תקשיב, זה רצח אופי לגמרי.
- הנאשם:** נכון. מסכים איתך, אבל עוד הפעם מי שעשה לך את זה זה חיים וינר, לא אף אחד אחר.
- קובל 1:** קודם כל זה התחיל מפה, זה התחיל מפה.
- הנאשם:** אוקי, זה התחיל חיים וינר.
- קובל 1:** בסדר, אבל מלחמה הזאת אני לא קשור לזה, אני באתי להתפרנס, לקום וללכת וכמו שאני רואה את הדברים פה, זה שום דבר לא יצא לי מהפה ואף אחד לא יודע ככה הייתי מצפה, מדברים איתי, לא מדברים איתי, זה מקובל וזה א,א,א, זכות של כולם. אבל להישאר כמו צוות ולסגור את העניינים של צוות ולהיות טיפה לא מתוחכמים, להיות טיפה גבריים ולבוא ולהגיד בפנים. אני בן אדם ישר וראיתי את זה.
- הנאשם:** לך דבר עם אופיר, לך דבר עם אופיר.
- קובל 1:** אין בעיה. אני בסך הכל מה שאמרתי לך אני גם אגיד פה. למה לעשות מלחמה על הגב שלי?...זה שאני מדבר עם וינר בגלל זה צריך לזיין אותי?.....
- הנאשם:** א' זה לא אנחנו. זה לא אנחנו, א. ב'. תשמע, אני אמרתי לך את זה

מהתחלה, מהתחלה אמרתי לך אל תיכנס, אל תהיה צד, אל תתפוס צד פה. אתה חדש את יש פה שני צדדים, אל תתפוס צד, אמרתי לך את זה. מה אני אעשה?

קובל 1: תקשיב. אמרו לי פה הרבה דברים, בסופו של דבר אני לוקח נקודתי כמו שאני לא פוגע באף אחד ולא מפריע לאף אחד, ככה אני מצפה מכם שלא תעשו מלחמה על הגב שלי ו, ו, בכלל הגב שלי. מצטער.

.....

קובל 1: אז חוץ מהמקרה הזה שהשלמתי והייתי פה חדש ואמרתי אין לי שום בעיה בזה אני מצטער, אני באמת פה כמו ש, כמו שאומרים, כמו שאומרים הלכתי לראות איך זה עובד ואיך זה מתפקד ואיך זה.

הנאשם: אוקי הבנתי,

קובל 1: אז לא צריך להיות שמה. ככה אף אחד לא בא ולא אמר לי איגור תקשיב לא נראה לי את זה ולא נראה לי את זה, מבקש ממך פעם אחרונה או שלא יודע מה, תיקח אותי הצידה, תיקח אותי לסיפור, תגיד ליד כולם. אבל לא צריך לחכות שנה ושתיים לא יודע כמה זמן עבדתי איתכם והכול היה בסדר ופתאום אני מקבל סכין בגב, על מה? על מה? למה? רגע, אבל נפלתי פה נקודתי, לא אני נפלתי פ נקודתי. תגיד איגור, תקשיב, אני לא רוצה שתעשה ככה, איגור תקשיב אני לא רוצה שתעשה ככה תבוא ישירות, בלי, בלי לא יודע, בלי כל מיני לבוא מהצד ובלי כל מיני להגיד לא יודע מה. זה נקרא רצח אופי יובל והיית בזה ונלחמת בזה. ולמה אתה עושה לי את זה, ולמה אתם עושים לי את זה?

הנאשם: אני לא עשיתי לך את זה.

קובל 1: למה אתם עושים לי את זה? הרי היית במצב ו, ו, ודבר ראשון אל תעשה לבן אדם אותו דבר שאתה לא רוצה שיעשו לך. אז למה לעשות לי.

הנאשם: נכון, נכון.

קובל 1: אז למה לעשות לי, לי.

הנאשם: אני מנסה לעזור לך.

קובל 1: תקשיב, אני מצפה מכם כמו ש, כמו שהפלתם אותי ככה תרימו אותי.

הנאשם: מי שאחראי על זה זה אופיר וגם.

קובל 1: אבל אה, אתם פה צוות, ו...אתה יודע אף אחד פה לא מפסיד דברים.

הנאשם: המפתח שם, המפתח שם, לך דבר איתו...

קובל 1: בסדר בינתיים אני אעשה את העבודה עד ש...

(מהדקה 1:26:22 יש רעשים לאורך כל ההקלטה ולא ניתן לתמלל).

(סוף ההקלטה) (2/ת).

35. ב"כ הקובלים עתר לקבל הקלטת כקבילה וכתומכת בגרסת הקובל 1 תוך עתירה לדחית גרסת הנאשם.

ב"כ הקובלים הלין, בין היתר, כנגד הנאשם שלא העיד את מר אופיר בר מטעמו או את השניים שמסר ששוחחו עם מר אופיר אודות הרצון לפגיעה בו מצד הנאשם.

לחילופין, עתרו הקובלים להרשיע את הנאשם בעבירה אחת של איזמים בגין שתי השיחות, שכן, על פי הטענה, שתי השיחות אינן מנותקות אחת מהשנייה.

הכרעה

36. בסיכומי העלה הנאשם טענות כנגד קבילות ההקלטה, אולם כבר עתה אציין כי אין בידי לקבל טענתו ומכל מקום, הראוי בעיני הוא להתייחס למשקל הדברים ולא לקבילותם לפי שהנאשם אינו מכחיש כי נאמרו, אלא שלדבריו, הוצאו מהקשרם ושדברים נוספים שנאמרו בשיח שבינו לבין קובל 1 לא הובאו כלל בפני בית המשפט.

יאמר כי הגם שהאזנה לתקליטור משקפת שאיכות ההקלטה אינה גבוהה, ניתן לשמוע המלל כמופיע בתמליל אף אם נאמר בלחש, בקטעים מסוימים ועל אף רעשי הרקע.

37. לענין עבירת האיומים לא אוכל לקבוע כי תוכן השיחה דלעיל משקף תוכן המגבש עבירת איום על יסודותיה לאור העקרונות הנורמטיביים כפי שפורטו ביחס לארוע הראשון.

הקובלים טוענים, בין היתר, כי האיום בא לידי ביטוי בדברי הנאשם לקובל 1 שעליו להעיד בפני סמנכ"ל משאבי אנוש מר עובדיה ולהשיב בחיוב לכל שאלה שישאל על ידי מר אופיר בר, ולאחר מכן, הנאשם מבהיר שהתגמול המובטח הוא בכך ששיתוף פעולה עם מר אופיר ימנע את פיטוריו (סעיפים 55-64 לסיכומי הקובלים בכתב).

קובל 1 העיד שהרגיש מאוים ולשאלה "מתי", השיב, "כל הזמן, עד 4.9, עד היום אני מרגיש מאוים....גם ממנו. אני מרגיש מאוים כי עדיין כואב לי בלב ואני מרגיש שעשו לי עוול וסבל. פוטרתי מהעבודה. לקחו ממני את העתיד. התחתנתי מובטל. מכל המצב שהכניסו אותי אני מרגיש מאוים" (פרוטוקול, עמוד 31, שורות 9-15).

בעדותו הכללית של הקובל 1 בפני לא מצאתי בטוי קונקרטי, אמירה או מלל שיש בהם כדי לבסס עבירת איום על יסודותיה כמפורט, כמו גם בתוכן השיחה הפרונטאלית כפי שהוקלטה.

נסיון השידול ללשון הרע- המישור הנורמטיבי-

38. לענין עבירת נסיון השידול ללשון הרע הוראות החיקוק הרלוונטיות לענייננו מורות כדלקמן:

39. הוראת סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, קובעת כי "אדם מנסה לעבור עבירה אם, במטרה לבצעה, עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה".

40. המשדל הנו - "המביא אחר לידי עשיית עבירה בשכנוע, בעידוד, בדרישה, בהפצרה או בכל דרך שיש בה משום הפעלת לחץ, הוא משדל לדבר עבירה" (סעיף 30 לחוק העונשין, התשל"ז-1977).

השידול מבטא תרומה ראשית אך חיצונית לאירוע העברייני. המשדל הוא שותף ראשי בשל תרומתו המהותית והמכריעה להתרחשות העבירה.

היסוד העובדתי שבשידול לעבירה מתבטא ב- "התנהגות בעלת אפקטיביות פוטנציאלית העשויה להשפיע מנטאלית על המשדול, שיקבל את ההחלטה לבצע את העבירה, יעד השידול".

בנוסף, כולל היסוד העובדתי רכיב נסיבתי בגדרו נדרש, בין היתר, קיומו של משדול הטעון הנעה מנטאלית לשם קבלת ההחלטה לבצע את העבירה.

עוד נקבע כי "תמצית התרומה המשדלת נעוצה במשקלה המכריע ובתכליות המיוחדת, בתהליך קבלת ההחלטה על ידי המשדול לבצע אותה עבירה". המשדל צריך ליצור או לתרום להיווצרות היסוד הנפשי הדרוש (ע"פ 7894/03 ג'אבר נ' מדינת ישראל (18/2/2008), בפסקאות 23-25).

לענין היסוד הנפשי, השידול דורש מחשבה פלילית מיוחדת במטרה מסוימת. המשדל צריך להיות מודע לטיב התנהגותו ולהבין שיש בה כדי להביא את המשדול לביצוע העבירה, וכן להיות מודע לנסיבות הרלבנטיות לשידול וליסודות הנדרשים לקיום אחריות פלילית בגין הביצוע העיקרי (שם, בפסקה 29 לפסק הדין).

41. לענין עבירת הוצאת לשון הרע סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 קובע כדלקמן:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו".

סעיף 2 לחוק האמור קובע כי "רואים כפרסום לשון הרע... (1) אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיע לאותו אדם או לאדם אחר, זולת הנפגע...".

האחריות בפלילים בעבירה של פרסום לשון הרע מותנית בכך שהנאשם עשה מעשה של "פרסום", כהגדרתו בחוק, וכי הפרסום היווה "לשון הרע" כהגדרתו בחוק, וזאת "בכוונה לפגוע" (א' שנהר "דיני לשון הרע", בעמודים 155-158).

בחינת משמעות הפרסום הוא שלב הכרחי בשאלה האם פרסום מהווה "לשון הרע".

בתי המשפט החילו מבחן אובייקטיבי לגבי שאלת הפרשנות הנכונה של הפרסום ולגבי השאלה האם הפרסום הוא לשון הרע. נקבע כי "המבחן הקובע הוא, מהי, לדעת היושב בדין, המשמעות, שקורא סביר היה מייחס למילים... לפי המובן הטבעי והרגיל של המילים" (ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני פ"ד מג(2) 333, בעמוד 337).

לעניין היסוד הנפשי, התנה המחוקק את פליליותו של פרסום המשמיץ אדם אחר בכך שהמעשה נעשה "בכוונה לפגוע". הפרסום הוא נקודת המוצא אחר כוונת הנאשם. ככל שהפרסום חריף ופוגעני יותר, כך יתקשה הנאשם לסתור את ההנחה שהתכוון לגרום לפגיעה (א' שנהר, דיני לשון הרע, בעמודים 143-153).

לעניין המשדל יחולו הכללים הרגילים שבחוק העונשין והיסוד הנפשי שיידרש יהיה היסוד הנפשי הנדרש בעבירת מטרה, "בכוונה לפגוע" (א' שנהר, דיני לשון הרע, בעמוד 154).

גרסת הקובלים

42. בעימות שנערך בין קובל 1 לנאשם מסר קובל 1 שהנאשם ביקש ממנו להפליל את קובלים 2 ו-3 (ת/3, עמוד 2, שורות 17-18).

בעדותו בבית המשפט, הסביר קובל 1 את הרקע להקלטת השיחה "הפרונטאלית" ותיאר כי בעקבות השיחה הטלפונית הבין שהנאשם מבקש לשוחח עמו פנים מול פנים ולכן ביום 19/5/2011 לקראת משמרת משותפת שבה עבדו קובל 1

והנאשם, הצטייד קובל 1 במכשיר הקלטה (פרוטוקול, עמוד 17, שורות 6-7).

קובל 1 מסר שבשיחה הפרונטאלית הבין כי הנאשם ניסה הנאשם לסחוט ממנו הוצאת דיבה כלפי הקובלים 2 ו-3, שקובל 1 יעיד בפני אופיר בר וכן בפני עובדיה, שקובלים 2 ו-3 מתכננים לפגוע פיזית באופיר בר למרות שזה לא היה ולא נברא ובתגובה השיב קובל 1 שהוא מסרב לעשות כן (פרוטוקול, עמוד 17, שורות 29-32; עמוד 18, שורות 27-28; עמוד 25, שורות 5-7). קובל 1 ציין שהנאשם אמר לו שילך למר אופיר בר ויאמר כן **"... אפילו אם זה לא תגיד כן, ותעיד על זה אצל עובדיה. עובדיה זה סמנכ"ל משאבי אנוש"** (פרוטוקול, עמוד 17, שורות 22-24). קובל 1 המשיך והבהיר שהנאשם אמר לו **"אופיר ישאל אותך שאלה, תגיד לו כן"**. קובל 1 הוסיף כי בשלב זה לא ידע במה המדובר והמשיך ותיאר שהנאשם אמר לו **"תגיד כן, גם אם זה לא, תגיד כן"** (פרוטוקול, עמוד 28, שורות 12-14).

קובל 1 הוסיף שהנאשם אמר לו שילך לדבר עם מר אופיר ומר אופיר ינחה את קובל 1 מה לעשות אך **"עם אופיר או בלי אופיר"** אמר הנאשם לקובל 1 שילך ויאמר שהוא יודע שקובלים 2 ו-3 מתכננים לפגוע במר אופיר. קובל 1 תיאר שהנאשם ביקש שלא יספר אודות השיחה ביניהם לדבריו על מנת שלא ידעו שקובל 1 ניסה לסחוט ממנו הוצאת דיבה כנגד קובלים 2 ו-3 (פרוטוקול, עמוד 18, שורות 1-10).

43. קובל 1 ציין שבעקבות דברי הנאשם פנה למשטרה ולא נכנע לדברי הנאשם כמפורט לעיל (פרוטוקול, עמוד 18, שורות 19-24). כשהגיע למשטרה התברר לו שכאחד עשר ימים קודם לשיחה הפרונטאלית הגיש מר אופיר בר תלונה במשטרה כנגד קובלים 2 ו-3 בטענה שהם מנסים לפגוע בו (פרוטוקול, עמוד 18, שורות 29-32; עמוד 19, שורות 1-7).

בחקירתו הנגדית הבהיר קובל 1, **"ההקלטה שעשיתי עם המכשיר הזה - מכשיר הקלטה, הוא היה בתוך הכיס בתוך הסרבלי. יובל כמו שאתם מבינים פה מלמה ההקלטה כ"כ גרועה, יובל היה לוחש שאף אחד לא ישמע אז יכול להיות שחלק מהלחישה שלו לא הוקלטה אבל מה שהוא כן אמר ושאני אעיד את זה אצל עובדיה, שאני יודע כביכול שויןר ושגב מתכננים לפגוע פיזית באופיר בר. לשאלת בית המשפט אני זוכר את השיחה. לשאלה אם אני זוכר מה נאמר בשורה 5 אני משיב שאני לא זוכר ממש"** (פרוטוקול, עמוד 28, שורות 17-22).

קובל 1 התייחס לדברי הנאשם ש**"אם לא - אז לא"**, והסביר בכך שהנאשם הרגיש שקובל 1 לא יבצע את מה שביקש ממנו ולא נכנע להוצאת הדיבה והניח שמדובר במעשה פלילי וביקש להגן על עצמו (פרוטוקול, עמוד 29, שורות 7-13).

לדברי קובל 1 דברי הנאשם מהווים סחיטה, **"...הוא שולח אותי לכל מיני אנשים ולך תספר ולך תודה ותגיד שאתה יודע"** (פרוטוקול, עמוד 29, שורות 17-20).

44. קובל 2 תיאר שבחודש מאי 2011 פנה אליו קובל 1 והעביר לו קלטות, כפי שהוגש (ת/4) במהלכן נשמעו לשיטתו "איומים ברורים שהוא צריך להעביר עדות שקר" (פרוטוקול, עמוד 34, שורות 24-26) ובהמשך תיאר "הקובלנה אנחנו טוענים או איגור טוען, איגור אויט כדי להפיל אותנו" (פרוטוקול, עמוד 45, שורות 4-5).

קובל 2 המשיך ותיאר שכפי שנשמע בהקלטות, איימו על קובל 1 שיעיד כנגד קובלים 2 ו-3 סיפור שקרי בפני סמנכ"ל הנמל לפיו כביכול קובלים 2 ו-3 מתכננים לפגוע פיזית במר אופיר בר, וטענה זו בדבר הפגיעה המתוכננת במר אופיר בר היא שקרית (פרוטוקול, עמוד 35, שורות 19-27).

קובל 2 המשיך ותיאר שפנה יחד עם קובלים 1 ו-3 למשטרה ובעת שהגישו תלונה נמסר להם שמר אופיר בר הגיש כנגדם תלונה במשטרה מספר ימים קודם לכן (פרוטוקול, עמוד 36, שורות 11-23).

קובל 2 הסביר את דברי הנאשם לקובל 1 "תגיד לו כן" כפי שנשמע בהקלטה בכך ש"אופיר ישאל אותך שאלה תגיד לו כן ותעיד על זה אצל עובדיה. אתה יודע על מה אני מדבר תעיד על זה כאילו אתה יודע על מה אני מדבר" (פרוטוקול עמוד 54, שורות 24-29) ובהמשך הבהיר שהכוונה להבנתו הייתה שקובל 1 ילך וישקר למר עובדיה ולמר אופיר והוסיף שכל בר דעת יכול להבין את משמעות ההקלטה (פרוטוקול, עמוד 57, שורות 1-13).

45. קובל 3 ציין ששמע בהקלטת השיחה "הפרונטאלית" שהנאשם אמר לקובל 1 "אופיר ישאר (צ"ל-ישאל - ד"כ) אותך שאלה שגב ווינר שזה אני ואפרים, מתכוונים לפגוע בו באופיר פיזית, אתה תגיד לו כן, ותלך ותעיד את זה על הדבר הזה אצל עובדיה...אם תעשה את זה, כמובן אנחנו אה...אה... נוציא אותך מזה, אופיר יכול להוציא אותך מזה" (פרוטוקול, עמוד 9 שורות 28-32; עמוד 10, שורות 1-5).

קובל 3 ציין שהוא היה זה שפנה לחברת קלדפון על מנת לתמלל את ההקלטה של השיחה "הפרונטאלית" (פרוטוקול, עמוד 11, שורות 1-7), לדבריו, על מנת למנוע העללה עליו ופגיעה בפרנסתו ובפרנסת קובלים 1 ו-2 (פרוטוקול, עמוד 11, שורות 23-28).

קובל 3 שלל כוונה לפגוע במר אופיר בר (פרוטוקול, עמוד 11, שורות 30-32).

קובל 3 תיאר כי בחודש אוגוסט 2011 כשהגיעו לתחנת המשטרה על מנת להגיש תלונה כנגד הנאשם בטענה לסחיטה באיומים, הדחה וכיוצ"ב, התברר להם שבחודש מאי 2011 הגיש מר אופיר בר תלונה נגדו ונגד קובל 2 (פרוטוקול, עמוד 12, שורות 7-16; עמוד 13, שורות 5-13).

גרסת הנאשם

46. הנאשם טען כי מפירוט השיחות, שהתקבל לידי, לאחר מועד עדות קובל 1 ובעקבותיה, עולה שביום 17/5/2011 עמוד 23

- לאחר השיחה הטלפונית ועובר לשיחה הפרונטאלית - התקשר קובל 1 לנאשם והשניים שוחחו משך כ- 16 דקות (נ/6), באופן הקוטע את הרצף בין שתי השיחות שתוכנן נדון במסגרת הקובלנה (פרוטוקול, עמוד 134, שורות 10-25).

לטענת הנאשם בשיחה שנמשכה 16 דקות, קובל 1 ניסה לגרור אותו לכך שיבקש ממנו להעליל ולשקר והנאשם עצר אותו ואמר לו מפורשות שאינו מבקש זאת וכן אמר הנאשם לקובל 1 מספר פעמים שמבוקש מקובל 1 רק לומר את האמת (פרוטוקול, עמוד 118, שורות 21-26; עמוד 135, שורות 1-3). הנאשם העלה חשד כי השיחה שארכה 16 דקות הוקלטה ולא הוגשה לבית המשפט (פרוטוקול, עמוד 114, שורות 5-31).

הנאשם הוסיף כי **"אם הוא היה מוציא את כל ההקלטה של כל ה-16 דקות האלה, אז לא היה לך שום תיק ושום דבר"** (פרוטוקול, עמוד 117, שורות 21-23).

47. הנאשם, בהודעתו במשטרה, הכחיש שאמר לקובל 1 שילך לעובדיה וימסור לו ששמע כי קובלים 2 ו-3 רוצים לפגוע באופיר בר (ת/5, עמוד 3, שורות 68-72) הנאשם הבהיר, בהודעתו וכן בעדותו בבית המשפט, שלא ביקש מקובל 1 להמציא תלונה (ת/5, עמוד 4, שורות 83-85 וכן פרוטוקול, עמוד 85, שורות 20-27).

הנאשם ציין כי ידע שהשיחה בינו לבין קובל 1 מוקלטת והוסיף **"...אני זוכר שבשלב מסוים ייתכן ואני אמרתי לו כי במידה שהוא שמע דברים כאלה ואחרים שילך לדווח..."** (ת/5, עמוד 3, שורות 73-75).

הנאשם שלל מכל וכל כי ניסה להעליל עלילות שווא על אחר (פרוטוקול, עמוד 122, שורות 27-32; עמוד 123, שורות 1-5; עמוד 120, שורות 8-12; עמוד 85, שורות 11-14). הנאשם מסר שכל שאמר לקובל 1 הוא שאם הוא יודע משהו אודות רצון לפגיעה באופיר בר שילך ויגיד על כך לאופיר בר שכן אופיר בר רצה לדעת **"אם זה נכון ומי האנשים ומה מתכוונים ואיך מתכוונים במידה וזה נכון לפגוע בו פיזית"** (פרוטוקול, עמוד 119, שורות 19-29; עמוד 69, שורות 29-32; עמוד 70, שורות 1-9 וכן ראו פרוטוקול, עמוד 84, שורות 29-32; עמוד 85, שורה 1).

הנאשם טען **"וכמו שאני אומר לכל אורך הדרך, אני לא ביקשתי מאיגור להמציא, לא ביקשתי לשקר וכשהוא ניסה לרמוז שזה אז אני בפירוש אמרתי לו אף אחד לא מבקש ממך לשקר אף אחד מבקש ממך זה להיפך, תגיד רק את האמת. זה אני אמרתי לו לכל אורך השיחות, זה לא נמצא בהקלטות"** (פרוטוקול, עמוד 88, שורות 12-16).

הנאשם ציין כי השיחה הייתה רציפה ולא קטועה כפי שניתן ללמוד מההקלטה והתמלול, ולדבריו **"שיחה פרונטאלית הזאת הייתה רציפה אחת וזה שהיא פתאום נקטעת באמצע ומתחדשת אחר כך, אומר דרשני"** (פרוטוקול, עמוד 113, שורות 11-12).

הנאשם התייחס לנושא חששו של אופיר מפגיעה בו (פרוטוקול, עמוד 53, שורות 18-32; עמוד 54, שורות 1-18 וכן עמוד 83, שורות 3-7) וציין כי "...המפתח אצל אופיר, לא אצלי, דבר ראשון. דבר שני, העדות שאיגור התבקש לתת אצל עובדיה...נגעה לכך יודה שהוא אכן ישן במשמרת, מה שמבחינתי היה דבר שהוא ברור לחלוטין כי אני ראיתי את זה וידעתי את זה. זה שאיגור הכחיש את זה, זה היה מוזר בעיניי...אני לא ראיתי אבל שמעתי שהוא גם צולם כשהוא ישן, אז זה היה התנאי שהוא יודה שהוא אכן ישן, שיודה שאופיר לא שיקר בתלונה שלו, ובמידה ויש לו מידע על נסיון הפגיעה שיגיד. ואם אין לו מידע, שיגיד" (פרוטוקול, עמוד 110, שורות 8-17).

הנאשם ציין בעדותו שלא יכול היה להבטיח מה תהיה תגובת מר אופיר בר וציין כי ייתכן והונע מתוך רצון להוביל את המהלך שקובל 1 לא יפוט (פרוטוקול, עמוד 103, שורות 12-13; עמוד 124, שורות 23-30).

הנאשם הבהיר "...יכול להיות שקצת נסחפתי מרוב הרצון שלי להוביל את המהלך הזה, וגם הבטחתי שהמהלך הזה יצליח שזה כנראה טעות כי אני לא יכול להבטיח דבר כזה אבל אני יכולתי להבטיח אחרי שדיברתי עם אופיר, יכולתי להבטיח שאופיר ינסה לעזור לו וזה מה שהתכוונתי שאני מבטיח. ורוח השיחה הייתה ורוח הדברים הייתה מבחינתי שמבקשים ממנו למסור את המידע שהוא יודע אם הוא יודע, מבקשים ממנו לא לשקר ולא להמציא דברים. להגיד רק את האמת" (פרוטוקול, עמוד 105, שורות 31-32; עמוד 106, שורות 1-6).

48. לענין הפתיח לשיחה מסכים הנאשם ומציין ".....שזה נשמע לא טוב אולי אבל מה שקורה כשאני מדבר ואני אומר לבן אדם מסוים, לך תעשה את העבודה הזאת כן, או תעשה זאת כן כן, זאת הכוונה. ואני אומר, גם אם זה לא תגיד לו כן. הכוונה לא שהוא יגיד שזה כן, זאת אומרת יהפוך שחור ללבן אלא אם זה לא אז תגיד שזה לא כן, כאילו זה הכוונה..." (פרוטוקול, עמוד 71, שורות 24-31 וכן ראו פרוטוקול, עמוד 73, שורות 26-32; עמוד 74, שורות 1-2).

הנאשם הדגיש כי לא הייתה לו כוונה שמישהו יעליל עלילת שווא (פרוטוקול, עמוד 73, שורות 3-15).

בהמשך, הסביר הנאשם כי דבריו צריכים להתפרש כ "תגיד לו כן, בכוונה היא לא שתגיד לו כן הם הולכים לפגוע בך. אלא כמו שאמרתי קודם בחקירה ראשית שאני אומר למישהו לך תגיד משהו כזה וכזה כן, לך תעשה את זה כן, ככה, ואז איגור אומר במי לפגוע פיזית? אני אומר לו אופיר, כי זה מה שאופיר שמע וחושד והלך גם למשטרה עם זה, וכאן איגור אומר לא לא, וזה תשמע עד כאן ואני אומר לו אוקי...ואני אומר לו בהמשך, גם אם אתה אומר שזה לא, אז זה לא, זה בסדר..." (פרוטוקול, עמוד 116, שורות 16-22, 30).

הכרעה

49. הקובלים טענו כי קובל 1 העיד אודות נסיבות הקלטת השיחות מבלי שעומת בחקירה נגדית עם איזה מטענות עמוד 25

הנאשם לענין השיחה הנוספת מיום 17/5/11. הקובלים עתרו לכך שבית המשפט יתעלם מכל השערה של הנאשם שלא נתמכה בראיות ולא הוצגה לקובלים ולעדי התביעה בעדויותיהם.

לטעמי אף כאן, ענין לנו בשאלת משקל ולא שאלת קבילות. פלט השיחות נ/6 משקף פירוט שיחות יוצאות ונכנסות למנוי קובל 1, הפלט מלמד על קיומן של השיחות נשוא הקובלנה (הטלפונית והפרונטאלית) ואין סיבה כי התיעוד בדבר קיומה של שיחה נוספת בת כ-16 דקות מיום 17/5/11, לא יתקבל כקביל.

בהינתן שהמסמך (נ/6) לא עמד לרשות ההגנה שעה שקובל 1 נחקר ולמעשה הפניה להפקתו מצד הנאשם באה בעקבות עדותו של קובל 1, אין לראות בהתנהלות הנאשם כמחדל בהקשר זה, הגם שלנגד עיני טענת הקובלים המחייבת בחינה זהירה של הדברים.

50. בהקשר למשמעות המילים בחלקה הראשון של השיחה, **"תגיד לו כן גם אם זה לא תגיד לו כן"**, לאחר האזנה לתוכנה, ככל שמבודדים את המילים מהקשרם, אלה מתיישבים עם פרשנות קובל 1 למקטע זה של השיחה שלפיה הנאשם ביקש מקובל 1 להשיב בחיוב לאופיר ולעובדיה **"גם אם זה לא"** (ולא כשיטת הנאשם לקטע זה) ובהקשר לכך שאופיר חושב ששגב ווינר יפגעו בו פיזית, אולם, מתוכן הדברים לא עולה באופן ברור מה הוא בדיוק אותו ההקשר והאם אין הוא כפי דברי הנאשם לענין רוח הדברים.

זאת ועוד, בתוכן וכבר בפתיח לשיחה, ברצף לדברים שהקובלים מתייחסים אל תוכנם כאל נסיון שידול ללשון הרע משיב הנאשם **"אוקי"** בתגובה לדברי קובל 1 **"עד כאן"**, כאומרו כי דברי קובל 1 מקובלים עליו. כמו כן בהמשך מציין הנאשם בעדותו **"... גם אם אתה אומר שזה לא, אז זה לא, זה בסדר..."** (פרוטוקול, עמוד 116, שורות 22-16, 30) וכפי שתועד בהקלטה (ראו רציונאל חקיקתי בדומה למשל בהוראת סעיף 28 לחוק העונשין התשל"ז 1977 לענין פטור עקב חרטה לעבירת הנסיון).

משנאמרו הדברים בעולם אחד, לא ניתן לבדוד חלק מהם וליתן להם פרשנות מפלילה שעה שחלקם האחר של הדברים שתועדו ברצף בהמשך, תומכים בגרסת הנאשם, אף אם יכול שהדברים נאמרו ע"י הנאשם בהמשך, נוכח תגובתו של קובל 1 לדבריו.

51. נוכח קיומה של שיחה נוספת היוצאת מן קובל 1 אל הנאשם כמתועד בפלט השיחות נ/6, שמשכה כ- 16 דקות, שהתנהלה בתאריך 17/5/11 במועד שבין שתי השיחות ובהכרח קשורה לתוכן, הרי שזו עשויה הייתה ללמד על רוח הדברים והקשרם כשיטת הנאשם.

דברי הנאשם כי **"לצערי איגור הקליט את דברי ראיתי חלק מהתמלולים שנערכו, התמלולים מה שאני ראיתי לא שיקפו את מה שאני אמרתי לו..."** (ת/5, עמוד 1 שורה 7; עמוד 2, שורות 13-8), אינם בלתי סבירים ובכל מקרה אף אם השיחה לא הוקלטה, הוכח עצם קיומה של שיחה בת 16 דקות בין השיחה הראשונה לבין השיחה השניה נשוא האישום הראשון, שאף לשיטת הקובלים כרוכות בהקשרן.

בעדותו התייחס הקובל 1 לשיחה מיום 16/5/11 ולשיחה מיום 19/5/11 מבלי להזכיר שיחה נוספת כלל (עמ' 17 ש' 6-7). אמנם, הקובל 1 לא עומת עם דבר קיומה של שיחת הביניים אך בהנתן שעסקין בהליך פלילי, על המשתמע מכך לענין חובותיו של מאשים ובכלל זאת חובתו לגלות לנאשם כל חומר העשוי להיות רלוונטי להגנתו ומשדבר קיומה של שיחת ביניים בת 16 דקות הוכח (על הנאשם אך לעורר ספק ובענייננו הנתון הוכח כמעבר לסביר), משהעיד הנאשם אודות תוכנה, שהנו מתקבל על הדעת אין לשלול כי היה בתוכנה כדי לתמוך בדבריו לענין משמעותם.

על רקע הנסיבות המורכב ביחס למערכות יחסים וקשרי העבודה בין הנוגעים בדבר, יהיה לא ראוי ולא נכון לנתק מלל ולבודדו מתוך שיח ושיג נוספים שהוכח כי התקיימו.

52. מכאן, סברתי שלא הוכח במישור העובדתי ברמה הנדרשת בפלילים שהנאשם שידל את קובל 1 להעליל על קובלים 2 ו-3 שהם מנסים כביכול לפגוע באופיר בר וכן לא הוכח איום כלשהו בשיחה מיום 19/5/2011.

מעבר לכך, אף אם היה מוכח שנעשה ניסיון לשידול מצד הנאשם אין בפני ראיה לענין היסוד הנפשי "בכוונה לפגוע", זאת לאור הסבריו הסבירים של הנאשם, אף אם פעל ממניעיו שלו.

משכך, הוריתי על זיכוי הנאשם מהעבירות של איומים וניסיון שידול לשון הרע.

ד. האישום השני - האיום כלפי אלי דר

53. כאמור על פי האישום השני הואשם הנאשם בכך שאיים על מר אלי דר, בכך שסמוך ליום 28/11/2012 בהתייחסו לבחירות לוועד דירוגי הגוררות שהיו צפויות להתקיים ביום 28/11/2012. **"אני אכנס כך וזה יהיה הסוף שלך אם תבחר בנוסטב, אני אומר לך אל תתעסק איתי זה יהיה הסוף שלך. אני חוזר אם תבחר בנוסטב אני אלחם בכך ואכנס בכך, אני רוצה שתשים פתק לבן"**.

נטען כי הנאשם אמר דברים אלה תוך שהפנה אצבע מאיימת לכיוון פניו של מר אלי דר.

54. בענין האיום כלפי אלי דר יודגש כי מר אלי דר אינו אחד מן הקובלים והוא העיד בבית המשפט כעד מטעמם.

יצוין ככלל כי הזכות להגשת קובלנה בעבירה מן העבירות המנויות בתוספת השניה לחסד"פ אינה מותנית בסירוב לחקור או להעמיד לדין מצד הגורמים הממלכתיים הנוגעים בדבר. מדובר בזכות עצמאית שניתן לעשות בה שימוש אף ללא פניה לגורמים הממלכתיים (י' קדמי, על סדר הדין בפלילים (תשס"ט), חלק שני, כרך א, בעמוד 957).

אף שמר דר אינו קובל בהליך זה, מקובלת עלי טענת ב"כ הקובלים כי הקובלים רשאים היו לכלול אישום בנוגע לעבירה נטענת כלפי אחר כנלמד מנוסח הוראת סעיף 68 לחסד"פ הקובעת: **"על אף האמור בסעיף 11 רשאי כל אדם**

להאשים בעבירה מן המנויות בתוספת השניה על ידי הגשת קובלנה לבית המשפט (ההדגשה אינה במקור- ד.כ.).

מטעם ההגנה העידו ביחס לאישום זה מר שביט פרס והנאשם.

יוטעם כי כיוון שלא הוגשה תלונה למשטרה בגין האיום הנטען, הנאשם לא נחקר בגין עבירה זו במשטרה.

55. במענה לכתב האישום, לא הכחיש הנאשם ששוחח עם אלי דר אך טען שלא איים על אלי דר בשיחה ביניהם.

עוד טען הנאשם שאין להסתמך על ציטוט האיום הנטען, שנאמר, על פי הטענה, מזכרוננו של אלי דר, בחלוף זמן ממועד האיום הנטען.

56. הנאשם בגרסתו בבית המשפט ציין כי ניגש לשוחח עם אלי דר לאחר שידע שמופעל על מר דר לחץ כבד מתומכי קובל 2 להצביע בעד גוסטב. הנאשם מסר שביקש ממר דר להימנע באותה הצבעה ומעבר לכך **"לא היה כלום"** (פרוטוקול, עמ' 90 ש' 1-25; עמוד 132, שורות 13-24).

כן הוסיף הנאשם בעדותו, בהמשך, כי פנה לאלי דר בזכות כך שהנאשם סייע לדר בעבר.

כן הוסיף הנאשם כי אדם שהינו חבר טוב של קובל 2 הבחין בשיחה שבין אלי דר לנאשם. לדברי הנאשם **"אלי דר הוא פרנואיד קצת והוא חי בחששות ובפחדים...הוא התחיל לצרות. אני כבר התרחקתי ממנו. ואז הוא התחיל לצרות, מה אתה מאיים עליי, ומה פה ומה שם, וכל מה שהוא כאן כותב...ואז מאחר שאני גם ראיתי את שלומי, אז אני הסתובבתי אליו ועשיתי לו מין תנועה עם היד מה אתה מבלבל במוח ומי בכלל מאיים עליך והלכתי"** (פרוטוקול, עמוד 91, שורות 1-13).

57. עד ההגנה שביט פרס העיד אודות המועד הרלוונטי שהבחין בנאשם ובאלי דר משוחחים על הסיפון (פרוטוקול, עמוד 79, שורות 15-31). שביט פרס הוסיף שלא הבחין בתנועות ידיים והיה נראה שמדובר בשיחה רגילה בין שני אנשים (פרוטוקול, עמוד 80, שורות 2-21).

שביט פרס הוסיף ואישר שלא ראה את שלב סיום השיחה בין הנאשם ואלי דר.

58. מר אלי דר מסר בעדותו בבית המשפט כי בסיום משמרת ניגש אליו הנאשם וביקש לשוחח איתו ביחידות. השניים ניגשו לצד הרציף והנאשם הטיח בו שבבחירות לוועד ישים פתק לבן ולא יבחר בגוסטב.

אלי דר השיב שכל אחד יעשה מה שהוא רוצה ואז הנאשם איים עליו **"אם תשים פתק של גוסטב אני אכנס בך אני אלחם בך זה יהיה הסוף שלך"** (פרוטוקול, עמוד 43, שורות 16-22).

עמוד 28

אלי דר מסר שמיד לאחר האירוע העלה את הדברים על הכתב (פרוטוקול, עמוד 43, שורות 23-24) ובהמשך, התלונן בפני סדרן העבודה על התנהגות הנאשם (פרוטוקול, עמוד 44, שורות 10-18).

מכתב מיום 28/11/2012 שכתב אלי דר לרמ"ח ים-נמל אשדוד שעניינו "איומים מצד יובל כהן" הוגש כראיה מטעם הקובלים (ת/6).

אלי דר הוסיף כי הנאשם דיבר איתו בקול רם והרים את אצבעו ליד פניו של אלי דר (פרוטוקול, עמוד 47, שורות 2-5).

59. במכתבו של אלי דר, מיום 28/11/2012 שהוגש מטעם התביעה, כותב אלי דר כי הנאשם הגיע וביקש לשוחח איתו ביחידות במהלך משמרת, ובשיחה איים עליו כי אם לא יצביע בבחירות לוועד לפי רצונו **"אני אכנס כך וזה יהיה הסוף שלך אם תבחר בגוסטב, אני אומר לך אל תתעסק איתי זה יהיה הסוף שלך. אני חוזר אם תבחר בגוסטב אני אלחם בכך ואכנס בכך, אני רוצה שתשים פתק לבן"**. אלי דר ביקש לזמן את הנאשם לבירור משמעתי (ת/6).

אלי דר הוסיף כי לא פנה למשטרה וביקש להשאיר את הטיפול בתלונה ברשויות הנמל תוך אמונה שרשויות הנמל יטפלו בתלונה בצורה המחמירה והטובה ביותר (פרוטוקול, עמוד 48, שורות 9-10).

מסיכום בירור אירוע משמעתי שנערך ביום 29/11/2012 בעקבות פניית אלי דר עולה כי הוחלט ששיחה מעין השיחה שהתנהלה בין הנאשם לאלי דר אינה מהווה עילה לבירור, **"מאחר והמדובר היה בתקופת בחירות לוועד הרי ששיחות ושכנועים בין בוחרים בעלי אותו מעמד הינם דבר שכיח ואינם מהווים עילה לבירור"** (נ/12).

60. ביחס לאישום זה מסקנתי היא כי יש לזכות הנאשם מחמת הספק.

אף שעל פי פקודת הראיות יכול בית המשפט לבסס הרשעה על סמך עדות יחידה נפסק כי על בית המשפט לשקול את ערכה של העדות היחידה ב"זהירות מיוחדת" (ע"פ 509/76 **צסיס נ' מדינת ישראל**, פד לא(3) 733, 735).

פסיקת בתי המשפט, קבעה את חובת ה"אזהרה העצמית" לפיה בימ"ש יבסס הרשעה על פי עדות יחידה, רק לאחר שהזהיר את עצמו קודם לכן כי עדות יחידה בפניו וכי יש לבחון ולשקול בקפידה יתירה אם ניתן להסתפק בה, לבדה, כבסיס להרשעה (י' קדמי, על הראיות, חלק ראשון, בעמוד 471, וההפניות שם).

אמנם עדותו של העד דר חוזקה בתרשומת שרשם לאחר שלדבריו הושמע בפניו האיום הנטען (ת/6) ויש להניח

כי הנאשם אמר דברים ברוח אלו שתועדו ע"י מר דר, אך עדיין עסקינן בעדות יחידה ממקור אחד כנגד עדות הנאשם.

מעבר לכך יש להביא כי חילופי הדברים בין השניים נאמרו בתקופת בחירות וכי יש להידרש להקשר הדברים ולתקופה בה נאמרו ככל שנאמרו באופן בו תוארו הדברים על ידי העד דר.

61. איני שוללת את האפשרות כי אכן הנאשם אמר את הדברים כפי שהעיד עליהם העד דר וכפי שתועדו על ידו לאחר שנאמרו, אולם לא אוכל לשלול את האפשרות העובדתית האחרת שלפיה הדברים תועדו מזיכרון, שלא באופן מדויק על ידי העד דר, במועד לא ברור ביחס למועד האמירה המיוחסת ושכל מקרה סופו של יום עסקינן בעדות יחידה כנגד עדות הנאשם כך שיש בעדות הנאשם כדי לעורר ספק סביר הנחוץ לזיכוי הן במישור העובדתי והן בהקשר לרכיב הכוונה.

לאור האמור, החלטתי לזכות את הנאשם מאישום זה, מחמת הספק.

62. זאת ועוד, ומעבר לנדרש, ייאמר כי לאור עדות מר דר כי לא פנה בתלונה למשטרת ישראל, יש לזכור כי מקום שהקובלנה הפלילית הוגשה ללא פניה קודמת לגורמים הממלכתיים, ולא בוצעה חקירה משטרתית קודמת, מובנית פגיעה בזכות יסוד של הנאשם, הן בשל היעדר אזהרה והן בשל כך שלא ניתנה לנאשם ההזדמנות למסור גרסתו סמוך לאירועים.

על פגיעה זו ניתן ללמוד אף מדברי ההסבר להצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מ' 74) (ביטול קובלנה), התשע"ו-2016, הצעות חוק הממשלה - 1017, א' באדר א' התשע"ו 10.2.2016, בעמוד 500, המונחת על שולחן הכנסת לקריאה שניה ושלישית. מדברי ההסבר עולה כי וועדה שהוקמה לצורך זה מצאה שמתן האפשרות בידי אדם פרטי להעמיד אדם אחר בסיכון של הרשעה פלילית עלול להוות פגיעה בזכותו של אדם להליך הוגן.

ה. סוף דבר

63. אף שהגעתי לכלל מסקנה כי לא הוכח במידה הנדרשת בפלילים שהנאשם ביצע עבירה פלילית, כנטען נגדו בקובלנה, סברתי שאין מקום לפסוק הוצאות לטובתו הן נוכח כך שטענותיו המקדמיות בראשית ההליך נדחו והן נוכח נימוקי ההכרעה כמפורט.

64. המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

65. זכות ערעור כחוק.

יום שלישי כ"ט טבת תשע"ח 16.1.2018.